

עין משפט
נר מצוה

ל' א מ"י פכ"ז מהל'
עדות הלכה ה' סנה
עש"ן י"ט טו"ש ח"מ
ל'א סעף"ד:
ל'ב ח מ"ה שם פ"ח ה"ל
ז סנה שם וס"ח ק"ב
טו"ח סעף"ד:
ל'ג ז מ"ה שם ל' ג סנה
שם טור ח"מ שם:
ד מ"ה שם ל"א טו"ח
שם:
ז מ"ה שם פ"ח ה"ל
ט טו"ח שם:
מ"א ז מ"ה שם פ"ח הלכה
ג סנה שם טור ח"מ
שם:
מ"ב ז מ"ה שם פ"ח ה"ל
ז סנה ל"א ק"ב
טו"ש פ"ח מ"י ל' ס"א:

תורה אור השלם

1. ואם אשר יחזק
ותקתה נפש תרת נפש
פשוט את כל
2. ותשיטה לו כאשר
ינכם לעשות לאחיו
ובערות הָרַע מִקִּרְבּוֹ:
דברים יז ט
3. ואש אשר יקח את
אחיו זה אָבִיו או את
אמו וזהא את עַרְוָתָהּ
וזהא את אִשְׁתּוֹ ואת
רוחא וזהא וְהִרְאָה לַעֲרֵי
בני עמם ערות אחיו
יָקֹחַ עֵצוֹ יִשְׂאָל:
4. ויקרא כ ז
5. ערות אחותך זה
אָבִיךָ או זה אִמְךָ
מולדת אחיו או מולדת
חזן אל הגליל עַרְוָתָהּ:
ויקרא יז ט
5. ערות זה אשת
אחֹתְךָ
מולדת אָבִיךָ אִמְּךָ:
וזה אל הגליל עַרְוָתָהּ:
ויקרא יז יא
6. על פני שנים ערים יא
שלשה ערים שנים עתה
לא יומת על פי עד
אחת:
דברים יז ט

רבינו חננאל

אוקמה ר' אבהו לשלמא
דרי יהודה בשמיה והרגו
הארשכמה לזילין כן אפי'
הארשכמה מנין נהנית
היהא דמיתא מהרי
ואשקחא איתני אחיני
ואשקחא איתני אשדי
אחמי רמי רמי לקיש
ותחוקה ו' ארי יתנא כ'
היא תחוקה כן בשאלא
מן היתנא כלומר כשרין
הן כרנא דמפתחין
דאמר לן כן זמן לא הומו
כשרין הן , ואמר ק' ר'
פולאן אפילו ר' יהודה לא
ספלינוהו אשדי אשדי אשד
היו הוה כרני וזני
כרני היו כרני אשדי
אבל דבר אפי' ר'
יהודה לא דרשין מיש'
היו הוא יהודה
בשקדוהא אבל
ר'אשכחא אכל הוה ידעי
הולכתי כן יתנא ,
הדר הוה (זן וליה) ר' (זר')
אלעזר בשות. יהודה מנין
רמי לקיש ומסכת כ'
אלעזר בן כרני לחביר ר'
יתנא כפנין ערית כלומר
השטע המסמעת מפי ר'
יתנא איתני אפוקי מהרי
אילו תנא כ' כי ר' יתנא
אמר ק' לא הייתי שות'
במנין : אן גרעיה וסנה
נהרגין עד שימר הדין.
הדר (זר') אומר לא
הוה הנהרגי הרני ק'
נהרגין , איל יהבי ק'
הוא , איל לימדתו רבינו
שאני עתקין מן הדין
הדין ואיש שאני שקת אה
אחתי כן באיני או כן
אמר אן איל לא כ'
ופשטתה איה , ואסיק

汜

(א) **איסטמטית** היא ברז אלפס פי' לשון סטים (שנה דף פט:) **הייבי** פהקות מנין פי' מנין דלון לוקין עד שיגמר הדיו על פיהם ואל"ת ואמל"ל בעי נמי (ב) כן הייבי ממון מנין דלון משלמין ממון עד שיגמר דיו על פיהם וי"ל דכמו דדדיני נפשות דרשינן עד שיגמר דיו מקרא דנפש נכנס דכתיב בעדים וזוממין כמו כן כתיב ממון נעדים וזוממין דכתיב ויד ליד אל יקרא דמפקי מניה (וכפוזות דף נב:) דממונא משלמין

והרצין את כלבד קאמפ
דאמא סהדי ואישתקא
אולה אייתי סהדי א
אמר ריש לקיש הוהזקק
היא הוהזקק כל יוש
הו יחבי קמיה דריש ויו
לקמיהו אמר רבי לך
יוחנן אם הוהזקק ואל
הדר חויה לרבי אל
שמעת מילי מבר
משמיה לימא ריש לק
ורבי יוחנן דאמר כרבי
אנא דאמרי לך דלי
אמרי רבנן תתם דאמ
הכא איכא הא דקא

[illegible]

טובה מרובה ממדת פורענות במדה טובה הוא אומר (שמות לד) (א) נוֹכַח

הדיון מן הדיון, וכן בחיוב מלפנים אתה רשע (הוא) [רשע]. כתיב בחיוב מיתת אשר הוא

כיצד העדים פרק ראשון מכות

[illegible]

ישראל מי הוחזקו לשמוע לה שפחזק
ארת האחרים שפחזק: ומי. פפס
אחת **דבר חיים ל' אלעזר ב'פוס**.
החזיר ריש לקיש את פניו ונפחל
ברבי אלעזר בפנים וזעפות שהבין ריש
לקיש ששער ר' אלעזר דבר זו ממי
רבי יוחנן שחזר לו לא אחרים
בשמו: דלמר כר' יהודה. במתניתין
איפסטיס הוא זו והוחזק להים:
דליכא דקא מחדר. שזין אדם
מחזר לחריה לזכרם ולהרגילם
ממיד לצוא לצות דין ולהוסיא כל
הכלים: **דקא מחדר**. לנקש ולשכור
עדי שקר: **הני ידעי כסדרהא**. אלו
האחרונים ידעי צעדרהא על זו
מתנ' עד שינמר דין. אלא אם
ש נגמר מחלה הדין על הדין לירכז
וחלקן קר: **חזמו: נפס כנספס**. צדיים
וחזמי רבתי אר חתום ויניר ויניר

החוקן יתחיל לנפוח. כעבור שני
דקות, נפשו לאחור. משמע שהיה
אחיו עדיין קיים: יכול משקבלו
עודוק. ונחל לבס הזנה מיד קודם
גמר דינו של דיון יסרונו: **גמ'** כריכי
אומר. כך היה שמואל. סרנו. שלא
החזמו על שזהר הדיון על פיס:ם
חיכי מלקיום מנלן. אמתחיתן קאי
לדמר אין עושין דין הוזה עד שיגמר
הדין וליכי לה מנפש בנפש דמשתמי
בחיכי מיתומ חיכי מלקום מנלן
העדהוה שחיכי מלקום וחיזמו מנלן
לדין לוקין אלא אם כן נגמר הדין

וְגַם רַבִּינוּ שְׁאֵין עֹנְשֵׁן
 בֵּת אִמּוֹ אֵין לִי אֵלָּא
 וְכֵת אֲבִיו מִנֵּי ת"ל
 וְלֵךְ בֵּת אֲבִיו שְׁלֵא בֵת
 שֶׁכֵּן הָא לְמַדַּת "שְׁאֵין
 יָדוֹת אַחוּתָּה בֵת אֲבִיךָ
 וְזֶה שְׁלֵא בֵת אֲבִיו בֵּת
 מוֹלַדְתָּ אֲבִיךָ אַחוּתָּה
 זֶה אִמּוֹ שְׁלֵא בֵת אֲבִיו
 בֵּן הָא לְמַדַּת "שְׁאֵין
 עֹנֵשׁ רַשָּׁע חֵיבִי גְלוּיָהּ
 וְאַרְאֶה בְּנַחְמָה אִם לֹא
 הָעֵדִים וְזֹמְמִין נִהְרִגִין
 אִם לֹא ^אשְׁפַכְתָּ דָם
 וְזֹמְמִין שְׁנֵיהֶם וְאֵין לֹאֲקֵן
 גַּם מוֹרֵה הוֹרָאָה אֵלֶּם
 מִשְׁמַחֲמֵם עַל כִּרְבִּין

[illegible]

צדיי

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

דעם"י ד"ה על אחת וכו'
שטענענדיג מרה המובת. ע"י
ללקמן דף כג ע"א ברש"י
ד"ה על אחת כמה וכמה:

הגהות הב"ח

(א) תשוב' ד"ה חייבי מלקיות וכו' ואמאי לא בעי גמי הכי חייבי ממון:

זגהות הגר"א

(א) ב' [ב] במשנה נפס
בנפס כלל (וכי' ברשי'
ובקפרי ועי' חזיון):
(ד) במשנה ע"פ שני
עדים או [ע"מ] שלשה
עדים יקום דבר כלל.
והוא בדברים יט:

מוסף רש"י

הדר. רש לקיש, חזיה
לרבי אלעזר בישות.
החזיר פניו וסתכל כדיל
נענין רעה, שהנן שמי
די יוחנן שמע לבין זה,
וכשחזר לבין זה לא אמר
בשם די יוחנן לפיכך
לא קיעלה הימנו (כתובות
כחג).

ינו חנואל (החמש)

ישע' לכות ובחיבי
מלקות כסוד ויהי אם נ
מכות הרשע מן בחיבי
היהוה ובחיבי' מיתו
מן עוונן ואין מוהרין
אין ענין' חייבי
מלקות. בחיבי' לילות
למי' אחי' רוצח רוצח.
הניא אין הגרס' ומוסין
הרגינו עד שיומו שניתן
לך אן לוק' ואין
משלמין כסות עד שיומו
שניתן. המוצקין אין
הגרס' אומרים אין
המוסין הרגינו עד שיהיה
נתינת' ופי' שנים עשר
או שלש' עדים כ"י עד
כס' אפילו תן מאה תיל'
עדים. פי' כס' שש' עיל'
מוסין ב' ב' מוסין ג'
מוסין אפילו ק' שהעידו
באין ומוסין אחי' ומוסין
תיל' כלומר כ"י שנים
עדים. ופי' וכן וכן שנים